

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2426/2021
18.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из места ..., чији је пуномоћник Стефан Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарство правде-Управа за извршење кривичних санкција, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1690/21 од 13.05.2021. године, у седници већа одржаној 18.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1690/21 од 13.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1690/21 од 13.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2901/19 од 26.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име разлике од исплаћене до припадајуће плате за период од августа 2016. године, закључно са августом 2019. године, исплати месечне износе наведене у изреци са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да за тужиоца уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за случај незапослености и доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Националној служби за запошљавање и Републичком фонду за здравствено осигурање за период од 23.08.2016. године до 31.08.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 43.875,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1690/21 од 13.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2901/19 од 26.01.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у овој врсти спора. Такође, нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачењем права, будући да другостепена пресуда против које је ревизија изјављена не одступа од судске праксе и владајућих правних схватања у истој чињеничној и правној ситуацији као што је конкретна, због чега је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 23.08.2019. године, ради накнаде штете, а вредност предмета спора побијаног дела износи 993.932,33 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**